

Motion till riksdagen 2006/07:So370

av **Dan Kihlström (kd)**

Nollvision för hemlöshet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en rikstäckande kampanj med en nollvision för hemlösheten.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen ska ta initiativ för att utveckla den regionala samverkan kring hemlöshetsfrågor.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om utvecklad forskning kring hemlöshet.

Motivering

”Det är lätt att komma dit men svårt att ta sig därifrån.” Så beskriver Situation Stockholm de hemlösas situation. I januari 2006 presenterade Socialstyrelsen sin senaste kartläggning av hemlöshetens omfattning. Omkring 17 800 personer var hemlösa under en mätvecka 2005. Rapporten visar att hemlösheten ökat sedan mätningen 1999 med 2 000–3 000 personer. Tre fjärdedelar av dessa är män och en fjärdedel är kvinnor. 80 procent av männen beräknas ha missbruksproblem och 63 procent av kvinnorna. Många hemlösa har psykiska problem.

Hemlöshetsproblematiken är komplex till sin natur och inte bara en intern kommunal angelägenhet. Det är inte ovanligt att hemlösa förflyttar sig över kommungränser för att om möjligt finna en sängplats över natten. Inte sällan är det de större kommunerna som får ställa sin socialtjänst till förfogande i denna utmaning. Därför bör hemlöshetsfrågan ses i ett regionalt perspektiv. Det är viktigt med en ökad samverkan mellan kommunerna. En sådan samverkan mellan berörda aktörer och kommuner är en avgörande framgångsfaktor i hemlöshetsarbetet.

Det regionala samarbetet har hittills varit inriktat på tillväxtfrågor, regional utveckling och marknadsföring. Det bör övervägas om inte sociala frågor som

Fel! Okänt namn på

hemlöshet hör hemma på den regionala agendan. Både på regional och på nationell nivå bör frågan om samverkan mellan kommuner, landsting, frivilligorganisationer, institutioner, myndigheter och stat snabbt belysas för att hitta bästa möjliga effektiva nivå för insatser.

Det kan konstateras att forskningen i Sverige när det gäller hemlösa har en mycket svag ställning. Detta får bland annat till följd att grundläggande metodfrågor vid denna typ av forskning inte har varit föremål för djupare diskussion. Forskning om bostadssociala frågor måste vara ett viktigt deltema i den samhällsvetenskapliga forskningen. Det är viktigt med kunskap om hur många de hemlösa är, vad deras situation beror på och om de blir fler eller färre.

Det är en skamfläck för vårt land att tusentals kvinnor och män bor på gatan. Därför behövs en nollvision, en politisk vilja att verkligen lösa problemen kring hemlösheten. Hemlösheten är ett slags mått på nivån på välfärdssamhället. Många skulle säkert uttrycka att hemlösheten är ett bevis på ett misslyckat välfärdssamhälle. Det handlar inte bara om att samhället ska upprätta olika program eller att regelsystemet måste förändras. Egentligen handlar det i grunden om hur vi tar ansvar för varandra, kort sagt det sociala nätverket. Staten, regionerna och kommunerna kan i samverkan göra mycket för att underlätta situationen för den hemlöse individen. Regeringen bör ta initiativ till en rikstäckande kampanj med en nollvision för hemlösheten.

Stockholm den 25 oktober 2006

Dan Kihlström (kd)